

Gevecht tegen het water

LANG GELEDEN WERDEN de jagers boeren. Ze bouwden huisjes van hout en klei. Al die huisjes bij elkaar werden dorpjes. Om te kunnen boeren, was veel ruimte nodig zoals weilanden voor de koeien, varkens en geiten. En ook akkers voor het graan.

Graddus en Aleida waren boerenkinderen. Ze woonden in een klein dorpje in Drenthe. Als de zon scheen, zei Graddus: 'Kijk, de god van de zon houdt van ons.' En als 's nachts de maan aan de hemel verscheen, zei Aleida: 'Gelukkig is de godin van de maan ons niet vergeten.'

Er waren ook goden waar Graddus en Aleida bang voor waren. Voor Wodan, de oppergod. Maar ook voor Wodans zoon Donar, die kon het verschrikkelijk laten onweren en bliksemen. Dan kropen Graddus en Aleida dicht tegen elkaar aan. En zo wachtten ze tot de goden ophielden met ruziemaken.

Graddus en Aleida begrepen niet veel van de zon, de maan en de sterren.

Toch waren Graddus en Aleida niet dom. Ze leerden veel nieuwe dingen. Graddus ontdekte dat hij van koper een mes en een zwaard kon maken. Maar dat mes was niet erg sterk.

Toen deed hij op een dag een beetje tin bij het koper. En weer goot hij een zwaard. Dit zwaard was wél sterk. Graddus had het brons ontdekt. 'Kun je van dat brons ook een ketel voor mij maken?' vroeg Aleida. 'En weet je wat me ook mooi lijkt? Een bronzen armband.'

Het ging goed met de mensen in het kleine dorp. De dorpingen kregen steeds meer koeien, schapen, geiten en varkens. Dat was fijn, maar ook een beetje lastig, want er was niet genoeg land voor alle dieren. 'Wat zou je ervan vinden om te verhuizen?' vroeg Graddus op een dag.

'Waar wil je dan gaan wonen?' vroeg Aleida.

'Laten we op zoek gaan naar een plek waar we meer ruimte hebben voor het vee.'

'Dan ga ik met je mee,' zei Aleida dapper.

Ze maakten een kar met houten wielen en laadden er al hun spullen op. Ze spanden twee koeien voor de volgeladen kar en vertrokken naar Groningen. Daar woonden niet veel mensen, want het land liep er vaak onder water. Toch begonnen Graddus en Aleida daar hun eigen boerderij met koeien, kippen en ganzen.

Op een dag begon het flink te waaien.

Aleida keek bezorgd naar de donkere wolken. 'Ik ben bang,' zei ze.

'Ik ook,' zei Graddus. 'De wind staat verkeerd. Met deze wind zal het water komen.'

'Dan zijn we alles kwijt!' zei Aleida geschrokken.

'Wat moeten we doen?'

'De goden zijn vast boos op ons,' zei Graddus. 'We moeten een offer brengen.'

Graddus en Aleida keken om zich heen.

'Wat is het allermooiste wat je hebt?' vroeg Aleida.

Graddus pakte zijn bronzen zwaard.

'Van welk voorwerp houd jij het meest?' vroeg

Graddus.

Aleida wees naar haar armband van brons.

Zonder iets te zeggen liepen Graddus en Aleida naar buiten. Ze maakten een gat in de grond en legden daar het zwaard en de armband in. Graddus maakte het gat weer dicht. Aleida hilde stil. Toen knielden ze samen neer en baden tot de goden.

Daarna begon het wachten. Het regende en stormde de hele dag. Maar aan het eind van de dag gebeurde er een wonder. Langzaam begon de wind te draaien. Het gevaar was geweken.

De volgende dag zei Graddus: 'De goden hebben ons geholpen. Maar ik wil liever niet wachten op de volgende storm.'

'Wil je hier weer weggaan?' vroeg Aleida.

Graddus schudde zijn hoofd. 'We gaan aan het werk,' zei hij. 'Waar we ons offer hebben begraven, bouwen we een heuvel. Als we klaar zijn, zetten we ons huis erbovenop. Dan zijn we veilig voor het water.'

Er gingen heel veel dagen en nachten voorbij voor Graddus en Aleida een heuvel hadden gebouwd die

hoog genoeg was. Gelukkig bleef al die tijd het water weg.

Eindelijk konden ze in hun huis op de terp gaan wonen.

Op een dag trok er een handelsreiziger door de streek. Hij had veel koopwaar bij zich: sieraden, gereedschappen, kruiden, zalfjes en ook een glanzend zwaard.

'Dit zwaard is veel sterker dan een zwaard van brons,' vertelde de handelaar. 'Het is gemaakt van ijzer.'

Graddus wilde graag weten waar hij ijzer kon vinden. De handelaar legde het hem uit. 'Het zit in de grond. We noemen het ijzeroer. Je herkent het aan de roodbruine kleur. Bouw een oven en maak het heetste vuur dat je kunt stoken. Gooi het ijzeroer in het vuur. Na een poosje kun je er een zwaard van smeden.'

Zo leerde Graddus ijzer te maken. Hij maakte een zwaard, een ketel, een schep en een ploeg. Ten slotte maakte hij een nieuw sieraad voor Aleida: een ijzeren armband.

Overal verschenen terpen in het land. Die terpen werden groter en groter en hoger en hoger. Want je wist maar nooit wanneer Wodan en Donar weer eens ruzie met elkaar gingen maken.

En zo... is het echt gebeurd.